

Trei interviuri pe o singură temă: Turneul candidatelor

În cursul zilei de marți s-au înalțat în țară șahiste Alexandra Nicolau și Elisabeta Polihroniade, maestre internaționale, care au reprezentat R. P. Română în turneul candidatelor la titlul mondial feminin de șah desfășurat la Vrnjacka Banja, în R.P.F. Iugoslavia. Ele au fost însoțite de antrenorul Petre Seimeanu, maestru al sportului. În această dificilă competiție internațională, jucătoarele noastre au obținut rezultate meritorii. Campioana țării, Alexandra Nicolau, a figurat în primul pluton de-a lungul întregului concurs, clasându-se pe locul VII, iar Elisabeta Polihroniade a obținut victorii prețioase în fața unor adversare redutabile, terminând cu un punctaj de 50 la sută. La înfocarea în Capitală, cele două participante la turneul candidatelor și antrenorul lor au făcut următoarele declarații unui reporter al ziarului nostru:

ALEXANDRA NICOLAU:

Impresia cea mai puternică mi-a lăsat-o desigur câștigătura turneului,

excelența șahistă sovietică Nona Gaprindașvili. Ea a meritat încontestabil victoria în această confruntare a elitei șahiste feminine, în care școala sovietică a demonstrat cât se poate de grăitor superioritatea sa. După cum se știe, reprezentantelor U.R.S.S. le revin și următoarele două locuri în clasament. Dar Nona Gaprindașvili s-a ridicat cu siguranță deasupra tuturor. Neuitată îmi va fi pentru mine prima sa partidă cu olandeza Heemskerk, în care a fost pusă în dificultate, dar a știut să complice jocul și să găsească nebanuite resurse tactice obținând până la urmă un punct prețios. Cu mutări de adevărată măiestrie ea a învins-o și pe iugoslava Lazarević. Dovedind aceeași seriozitate și modestie, ce i-o cunoscusem și la întâlnirile noastre cu șahisti gruzini la Tbilisi și București, Nona Gaprindașvili s-a distins și prin această latură a personalității sale. Sunt convinsă că o va întrece în meci pe actuala campioană mondială, Elisabeta Bikova.

Să nu uit... A doua zi după ultima rundă, poșta a adus de la Moscova o telegramă de felicitare pentru Nona Gaprindașvili. Semna: E. Bikova...

ELISABETA POLIHRONIADE

Superioritatea șahistelor sovietice și rezultatele comparative mai bune obținute în concurs de reprezentantele țărilor socialiste au o singură explicație. Anume, pregătirea lor superioară, rod al condițiilor deosebite care sînt asigurate în aceste țări dezvoltării șahului. Aș vrea să subliniez atmosfera de prietenie care a domnit în tot timpul întrecerii.

PETRE SEIMEANU:

Nota generală a acestui concurs foarte puternic este progresul pe care l-au făcut majoritatea jucătoarelor în domeniul pregătirii teoretice, la cel mai ridicat nivel situându-se desigur șahistele sovietice. Alexandra Nicolau a realizat 4 puncte din primele 6 partide, apoi unul singur din următoarele 5, ca să termine cu 4 din 5. Fluctuații de formă datorate, după părerea mea, unei insuficiente pregătiri fizice. Subliniez că înșiși sînt foarte buni și au avut loc după trei zile consecutive de odihnă. Oricum, amindouă jucătoarele noastre au câștigat o serie de partide foarte frumoase, primind felicitări de la toți cei prezenți.

Ecouri după meciul de gimnastică Franța — R. P. Română

Gimnastii romini au lăsat o excelentă impresie cu ocazia întâlnirii cu reprezentativele Franței, de la Strasbourg.

Succesul întâlnirii și-a găsit un larg ecou și în coloanele presei, care s-a ocupat pe larg de această întrecere sportivă. Ziarul „Les dernieres nouvelles d'Alsace”, de exemplu, a con-

crat croniciile întâlnirii o pagină. Un subtitlu pe trei coloane subliniază că „gimnastele romine au dovedit un stil și o grație remarcabile”. În comentariu se arată, de asemenea, că „întâlnirea feminină a adus o importantă contribuție la succesul dublei confruntări de gimnastică franco-romine, deoarece aici larmecul, eleganța și — la exercițiile la sol — chiar muzica s-au impletit cu dezinvolura, suplețea, forța și detenta”. Ziarul publică și fotografii mari ale gimnastilor noștri Frederic Orendi și Elena Leușteanu, învingători în probe individuale.

Cu ocazia recepției oferite de primarul adjunct al orașului Strasbourg, dl. Schmidt, în cinstea delegației sportive romine, acesta a rostit un discurs în care a subliniat că este o mare onoare pentru orașul Strasbourg să găzduiască o întâlnire sportivă între reprezentanții celor două țări și că această manifestare sportivă înseamnă o „excelentă propagandă pentru pace și pentru buna înțelegere între cele două popoare”.

La încheierea concursului, dl. Bailard, președinte al uniunii de gimnastică a departamentului Bas-Rhin, a ținut un scurt discurs în care a avut cuvinte elogioase la adresa comportării echipei romine.

Hocheiștii romini participă la turneul de la Katowice

După cum am anunțat, echipa reprezentativă de hochei pe gheață a țării noastre participă la un turneu internațional în R.P. Polonă. Turneul începe azi la Katowice. Însă echipa noastră nu e programată în prima zi. Mine hocheiștii noștri vor întâlni pe Banik Ostrava (R.S. Cehoslovacă), iar luni 4 decembrie pe Gornik Katowice.

10 PLUS 1? NU, 11!

Insemnări asupra tehnicii portarului la fotbal

— Nu înțeleg de ce în unele meciuri mă simt cuprins de un sentiment de singurătate? Care să fie cauza?

Această întrebare mi-a fost adresată de unul dintre portarii noștri tineri și cu perspective.

La început, n-am știut ce să-i răspund. Dar în seara aceleiași zile, amintindu-mi de tinerețea mea sportivă, reținând în memorie jocul mai multor portari de renume și făcând comparația trecutului cu prezentul, am găsit, dacă nu mă înșel, răspunsul.

A fost o vreme cînd iubitorii de fotbal spuneau: „O echipă este formată din 10 jucători și un portar”. Firește, nu te simți prea bine cînd ești pus deoparte fără motiv, cînd ești izolat de colegii tăi de echipă. Se pare, însă, că atunci această regulă caracteriza jocul portarului de fotbal.

Atacantul, pentru a putea înfrînge rezistența adversarilor trebuie să fie în continuă căutare, să creeze pe teren. Căutările dau loc cîteodată și la greșeli. Dar erorile atacanților sînt corectate de mijlocași și apărători, care caută să recîștige baloanele pierdute în favoarea adversarilor. În ultimul sfert de secol s-au schimbat principiile de joc ale liniei de fund. Astăzi apărătorii nu sînt numai destructivi, ci au devenit și ei creatori, inițiatorii combinațiilor. Ca rezultat, și ei au dreptul de a comite... greșeli! Dar portarii? Pînă foarte de curînd ei rămăseseră pe pozițiile anterioare. Greșala portarului nu poate fi corectată — mîine se oprește în plasă!

Și astfel, zece jucători au dreptul la creație, nu însă și cel de al 11-lea... Portarul a fost multă vreme „prizonierul” unui sector foarte redus din terenul de joc. El nu se putea depărta prea mult de micul pătrat format din cele trei bare de lemn și linia de poartă. E drept, unii portari din trecut, ca Nikolai Trusevici și Alksei Dorohov au căutat să treacă de această graniță, ieșind în spațiul operativ. Dar, se pare că în acea vreme dezvoltarea fotbalu-

lui nu permitea înnoiri prea mari. Nu era pregătită pentru aceasta în special linia de apărare.

Dar fotbalul a mers înainte cu pași de gigant. S-a schimbat tactica de joc, maniera de atac și apărare. În această vreme, jocul portarului a rămas parca pe loc sau în cel mai bun caz a mers înainte cu pași de... melc. E drept, în trecut apropiatul fotbalului sovietic a avut maeștri recunoscuți ai jocului în poartă ca A. Akimov, I. Ivanov, V. Nikanorov, A. Homici. Stilul lor se deosebea însă prea puțin de cel al predecesorilor lor.

Prin ce se deosebește jocul lui Iașin de cel al precursorilor săi?

În apărarea imediată a porții, Iașin acționează exact ca și colegii săi. Un plasament excelent îi permite în marea majoritate a cazurilor să se așeze exact acolo unde va veni mingea. Dacă nu este posibilă deplasarea în direcția șutului, el uzează de plonjoane efectuate cu măiestrie. Dar Iașin nu se limitează la mijloacele obișnuite ale apărătorilor porții, deși perfectă lor execuție l-ar fi putut situa fără dificultate în fruntea generației sale. El a pornit înainte, pentru a intra în virajul care se rotește în careul din fața sa. Determinarea și justa calculare a situațiilor i-au transformat în al patrulea apărător, care distruge combinațiile adversarilor în momentul lor culminant, la efectuarea loviturilor finale. Lev Iașin a devenit stăpînul creului de pedeapsă, de contribuția sa în joc au trebuit să țină seama ceilalți colegi din apărare. Cu alte cu-

vinte, portarul Iașin a devenit al 11-lea jucător de cîmp din echipă.

Adesea Iașin este acuzat că riscă prea mult cu ieșirile sale. De regulă, însă, aceste incursiuni interzic acțiunea ofensivă a echipei adverse, permițînd apărătorilor să ocupe poziții cheie, chiar în cadrul porții. Iar aceste incursiuni se fac cu asentimentul tacit al colegilor săi din echipa Dinamo Moscova, care au înțeles că și portarul are dreptul să... greșească, lor revenindu-le sarcina să corecteze aceste greșeli.

În același stil joacă și Vladimir Maslachenko (Lokomotiv Moscova). De fapt, și el este invinut pentru aceeași greșeli. Mi se pare că aceste acuzații caracterizează poziția multor antrenori față de acele înnoiri pe care le comportă stilul lui Iașin. Ei nu fac decât să frîneze tendințele inovatoare ale multor portari tineri.

Sînt convins că nu există portar care să nu dorească să joace în stilul nou. Dar dorințele rămîn deocamdată numai dorinți și mulți portari tineri sînt nevoiți să rămînă la vechea manieră de joc. Tocmai această veche manieră creează portarului sentimentul de singurătate despre care vorbeam la începutul articolului.

Abia încearcă portarul să facă o ieșire mai curajoasă și parcă auzi vocea antrenorului: „Unde ai luat-o razna? Nu te pricepi, stai acasă!”

Lev Iașin a făcut și el meciuri proaste la începutul carierii. Dar maestrul emerit al sportului Mihail Iakusîn, excelent cunoscător al legilor fotbalului, îi spunea todeauna: „Înainte, cu răz! Cine nu știe să risce, nu este jucător!”

Da, cine nu riscă, nu e jucător. Fotbalul modern — cel de azi și, mai ales, cel de mine — a confirmat o nouă formulă: nu echipe din 10 plus 1 jucători, ci echipe din 11 jucători!

ALEKSEI LEONTIEV
maestru al sportului

Echipa de fotbal a U.R.S.S. și-a încheiat turneul în America de Sud cu un strălucit succes

In al treilea meci U.R. S.S. — Uruguay 2 — 1

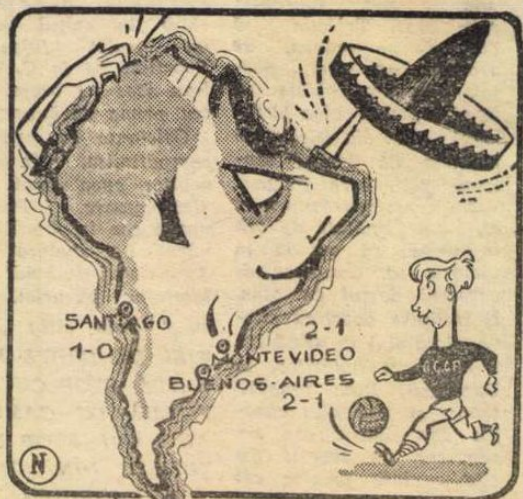
MONTEVIDEO (Agerpres). — Echipa de fotbal a U.R.S.S. a obținut miercuri seara la Montevideo un nou succes remarcabil, învingînd cu 2-1 (2-1) puternica selecționată a Uruguayului, țară care a câștigat de două ori campionatul mondial de

în repriza a doua jocul se desfășoară în aceeași cadență rapidă cu nenumărate atacuri la ambele porți însă nici una din echipe nu reușește să mai înscrie.

Arbitrul argentinian Juan Brozzi a condus următoarele formații:

După turneul echipei de fotbal a Uniunii Sovietice în America de Sud.

— Caramba! Jos... somn-
brerul!

fotbal (în anii 1930 și 1950). Meciul dinamic și de foarte bun nivel tehnic s-a disputat pe stadionul Centenario în fața a 50.000 de spectatori.

În primele 10 minute de joc gazele au atacat dezlănțuit, dar apărarea echipei sovietice și în special portarul Iașin nu au lăsat să treacă nimic. În continuare jucătorii sovietici preiau inițiativa, lansează tot mai multe atacuri spre poarta echipei uruguayene. În minutul 27 Gusarov primește o pasă de la Netto, dribblează doi apărători uruguayeni și înscrie plasat. Reacția echipei uruguayene este imediată. După numai două minute, extrema dreaptă Cubilla egalează. Spre sfîrșitul reprizei, echipa U.R.S.S. trece din nou la ofensivă și în minutul 42 Ponedelnik mărește scorul cu un șut imparabil.

U.R.S.S.: Iașin, Dubinski, Maslachenko, Ostrovski, Netto, Voronin, Metreveli, Gusarov, Ponedelnik, Mamikin, Meshi.

URUGUAY: Maidana, Troceh, Alvarez, Gonzales, Concalves, Mariquez, Cubilla, Silva, Sosia, Douskas, Pintos.

Fotbaliștii sovietici și-au încheiat astfel în mod strălucit turneul întreprins în America de Sud. Ei au depășit cele mai optimiste pronosticuri, obținînd trei victorii din trei meciuri, ceea ce nici o altă echipă europeană nu a izbutit pînă acum cînd a jucat în America de Sud. După cum se știe, înaintea meciului de la Montevideo „11”-le sovietic a învins la Buenos Aires echipa Argentinei cu 2-1 și la Santiago echipa Chile cu 1-0.

Correspondentul Agenției France Presse scrie că echipa Uruguayului a făcut un meci bun în ansamblu dar înaintașii nu și-au putut fructifica ocaziile, portarul Iașin, din nou a făcut un meci excelent și a salvat echipa sa în trei sau patru rînduri prin intervenții de-a dreptul senzaționale. Din echipa U.R.S.S. toți jucătorii merită felicitări.

Deplîngînd însuccesul echipei lor (mai ales că unii cronicari au pronosticat o diferență de cinci goluri în favoarea echipei gazdă), ziarurile din Montevideo arată că „11”-le sovietic a dat o adevărată lecție de fotbal eficient, practic, arătînd cum se câștigă un meci, că pentru aceasta nu este suficientă numai virtuozitatea. Ei au remarcat la echipa U.R.S.S. sincronizarea perfectă a compariamentelor, disciplina jucătorilor, stilul acestora, pregătirea lor atletică perfectă. Ca și la Buenos Aires, Iașin a impresionat publicul, confirmînd că este unul dintre cei mai mari portari ai tuturor timpurilor. Alături de el, specialiștii sud-americani au remarcat pe Netto, căpitanul echipei, excelent coordonator, îndeplinind tot timpul dublul rol de atacant și apărător.

De vorbă cu Vladimir Kuț

MOSCOVA (Agerpres). — Ce credeți, va fi doborît recordul dv. mondial la proba de 5.000 m plat (13:35,0) în anul viitor și cine va putea fi autorul acestui record? La întrebare corespondentul sportiv al agenției TASS pe Vladimir Kuț, fostul campion olimpic de atletism.

În sezonul trecut recordul meu a fost „alacat” în repetate rînduri, dar a rezistat — a spus Kuț. Cred însă că anul viitor nu va mai rezista. Poate că va cădea în septembrie la campionatele europene de la Belgrad, sau poate chiar mai de vreme.

Cine va fugi pe distanța de 5 km mai repede decît mine? Dintre alergătorii europeni în primul rînd pot s-o facă Hans Grodotzki din R.D.G. și Kazimierz Zimny din R.P. Polonă. E drept că cel mai bun rezultat pe 1961 l-a realizat australianul Murray Halberg, dar cred că a fost un succes intîmplător.

campionului olimpic Piotr Bolotnikov. În 1961 el s-a prezentat mai slab decît anul trecut. Nu cred că va putea să îmbunătățească rezultatul meu.

L-am rugat pe Kuț — transmite corespondentul TASS — să se pronunțe în legătură cu recenta declarație a atletului Gordon Pirie în ziarul englez „People” în care a afirmat că la cea de-a XVI-a Olimpiadă, Kuț ar fi folosit dopinguri.

Nu pot să spun decît că acuzația lui Pirie este o pură născocire, a declarat campionul Olimpiadei de la Melbourne. În articolul său Pirie a declarat că la Jocurile Olimpice m-am comportat „straniu”. Dar nici mîile de spectatori, în timpul cursei și după cursă, nici zecile de ziaristi cărora le-am acordat un interviu timp de 40 minute, imediat după terminarea finalelor, nu au observat în comportarea mea nimic anormal.

Ziaristii sportivi, care datorită profesiunii lor sînt oameni cu mult spirit de observație, ar fi putut observa ceva neobișnuit în comportarea mea, dacă ar fi existat. Mă aflu alături de ei și totuși nici unul dintre aceștia nu a văzut nimic „straniu” la mine.

Îmi pare rău, a declarat Kuț, că Gordon Pirie pe care în trecut îl stimam ca sportiv și ca om, și-a vindut propria conștiință, după toate probabilitățile, în goană după reclamă.